

[Carsten Andersen]

ske arbejde, vi er her for at gøre, at få indflydelse på nogle af de ting, som er ved at ske.

Det er af flere ordførere sagt, at det er en urigtig betragtning, at det ikke er blevet lettere at være ung under den borgerlige regering. Ud over at der er blevet færre unge og dermed mindre arbejdsløshed og dermed mindre pres på de forskellige ungdomsuddannelser og arbejdspladser, kan jeg ikke se, at det er blevet lettere at være ung.

Jeg synes egentlig, at man lægger hovedet lidt på puden ved at sige: nå ja, men når nogle af disse ting rent statistisk går ned, er det blevet lettere. Der er stadig væk stor arbejdsløshed blandt unge. Der er stadig væk en stor gruppe, som har meget svært ved at få praktikplads.

Jeg vil da godt sige til fru Bente Nielsen, at vi ikke har sagt noget om, at vi skulle pådatte arbejdsgiverne efg-elever. Vi foreslår, at AF-kontorerne går aktivt ind i arbejdet for at skaffe praktikpladser. Det er vores gamle ønske, for vi tror ikke, det er særlig smart at være efg-elev på en virksomhed, hvor man næsten er blevet mast ind med en politimand i ryggen. Vi har foreslået, at man lægger listerne over godkendte praktikpladser frem, muligvis via skolerne, muligvis i AF-systemet, hvad ved jeg, men sådan at der bliver gjort en indsats for de unge dér.

Jeg vil godt takke undervisningsministeren for de positive meldinger om ICU, at man bestræber sig på en udvidelse dér. Det synes jeg er rart at høre. Når vi kommer med et forslag om, at man støtter det, er det, fordi vi synes, at en del af den branche – der er ungdomsuddannelser, der er mange non-profit organizations osv. i forskellige lande – fisker i rørt vand. Vi synes, der er behov for tilbud og vejledning om, hvorledes man bruger det, og også for et sted, hvor der laves fællesarrangementer.

Det er også et godt og rigtigt initiativ, at der er mulighed for SU ved at rejse til udlandet. Når vi har taget det med her, er det, fordi vi synes, at man skal arbejde videre med disse ting.

Vedrørende revision af efg-uddannelserne er vi betænkelige ved de ting, der sker i Nordskovudvalget. Vi synes, at der skal være nogle meldinger om, at den almene uddannelse skal støttes, og at vi ikke ser positivt på, at man laver en første- og anden- og tredjeklasses svendeproeve, men at man har

en nogenlunde ensartet uddannelse, når man er færdig.

Vi ved godt, at der er behov for løbende uddannelse, fordi teknologien, fordi arbejdsmarkedet udvikler sig fantastisk hurtigt. Derfor kan uddannelserne blive forældet ret hurtigt. Man bliver nødt til at have et uddannelsessystem for de unge, sådan at i alle tilfælde deres start i uddannelsessystemet bliver nogenlunde ensartet, og så man kan bygge ovenpå.

Det er interessant at høre, at man arbejder med forslag om – det er punkt 3 – demokratiske styrelseslove for ungdomsuddannelser og mellemuddannelser. Det er positivt, at man arbejder med forslaget. Jeg har aldrig nogen sinde hørt, at de, der ønsker medbestemmelse, tager afstand fra at tage et medansvar. Det er, ligesom om undervisningsministeren her siger, at skal man have medansvar, er det en ting, som ikke er ønsket. Jeg tror, at der er mange, der godt vil tage et medansvar for, hvorledes de her ting skal køres. De vil bare også have medbestemmelse med hensyn til, hvordan man får lagt tingene til rette. Det er jeg spændt på at se i udvalget. Jeg synes, der er lagt op til et spændende udvalgsarbejde, og at vi kan sende nogle signaler herfra om, hvorledes man kan få indflydelse på nogle af de ting, der åbenbart er i støbeskeen rundt omkring.

Spørgsmålet om indvandrernes dansede de forskellige ordførere noget løst omkring. Der var en henvisning til loven, der forpligter amterne, men i uddannelsesudvalget blev det i forrige samling, da jeg sad der, meget klart trukket op, hvilke problemer der var med den måde, man lagde uddannelses tilbuddet for indvandrerne over i amterne på. Der var ikke den fornødne faste struktur med hensyn til, hvordan den uddannelse skulle foregå.

10-punkts programmet er en støtte til indvandrerne, men der mangler noget langt mere konkret. Det er problematisk for indvandrerne, at de selv skal tage initiativer og selv banke noget op for at få den uddannelse i gang. Derfor finder vi det ikke formynderisk, og vi finder det ikke centralistisk, og vi finder det ikke nedværdigende, at der laves nogle tilbud, så de kan komme i gang. Så kan det godt være, at man kan bygge videre på de tilbud og hente penge ud af 10-punkts programmet.